

РЕШЕНИЕ

№ 1360

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **360** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК). вр. с чл. 84, ал.4 чр. с чл. 8, ал.5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. Сърие М., [дата на раждане] в [населено място], С., без гражданство, с карта на чужденец с предоставен хуманитарен статут в България №[ЕИК], срещу решение № 6586 от 14.11.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет (МС), с което на основание чл.78, ал.5, вр. с чл. 48, ал.1, т.1 от ЗУБ е отнет хуманитарния му статут.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на формата относно изискването за мотивиране, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Конкретно твърди, че с решението е нарушена разпоредбата на чл. 4, ал.3 от ЗУБ. Твърди, че не са налице фактически данни, че представлява заплаха за националната сигурност, за което свидетелства и поведението му по време на пребиваването му в страната. Моли съда да отмени обжалваното решение.

Ответникът, председателят на ДАБ при МС, оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение. Твърди, че е от компетентността на ДАНС е да прецени дали едно лице представлява заплаха за националната сигурност. Моли обжалването да бъде отхвърлено.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на решението на председателя на ДАБ и моли съда да отхвърли жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Настоящото дело е образувано, след като с решение № 120 от 05.01.2023г. по адм.д. № 8993/2022г. по описа на ВАС е отменено решение № 4646 от 07.07.2022г. по адм.д. № 13858/2019г. по описа на Административен съд – [населено място] (АССГ) и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд.

От събраните по делото доказателства се установява, че с решение № 737/05.02.2014 г. на председателя на ДАБ на жалбоподателя Р. Сърие М., [дата на раждане] в [населено място], С., лице без гражданство, е предоставен хуманитарен статут в Република България.

Със заповед № 3-1496/05.06.2017 г., поправена със заповед № 3-1701 на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за влизане в Република България“ за срок от пет години. Основанието е, че с действията си Р. Сърие М. може да постави в опасност сигурността на българската държава. Със заповед № 3-2012/20.07.2017г. на председателя на ДАНС му е наложена ПАМ „експулсиране“ и му е отнето правото на пребиваване в Република България.

Въз основа на тези заповеди, интервюиращ орган с предложение рег. №УП-7036 от 19.06.2017 г. предлага на председателя на ДАБ да образува производство за отнемане на статута на чужденеца. На основание чл. 78, ал.2 от ЗУБ, с решение № 15501/11.08.2017 г. председателят на ДАБ е образувал производство за отнемане на статута. Според констативен протокол рег. № УП-7036 от 15.09.2017 г. чужденецът не се явил за провеждане на интервю, за което органът приел, че е надлежно уведомен. С решение № 17376 от 12.12.2017 г. на председателя на ДАБ – МС хуманитарният статут на чужденеца е отнет на основание чл.14, т.4, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС и чл.12, ал.2 ЗУБ – когато са налице разумни основания лицето да бъде разглеждано като заплахата за сигурността на държавата-членка, в която се намира.

С решение № 4541/04.07.2018 г. на АССГ по адм. дело № 2584/2018 г., оставено в сила с решение № 8 от 18.02.2019 по адм. д №С-45/2018г. на ВАС, решение № 17376 от 12.12.2017 г. на председателя на ДАБ – МС е отменено.

След отмяна на решението с писма УП 7036/06.03.2019г. и УП 7036/08.05.2019г. е поискано актуално становище на ДАНС относно чужденеца.

С писмо рег. № УП 7036/30.07.2019 г. от директора на Специализирана дирекция „М“ при ДАНС е потвърдено становището, че чужденецът представлява заплахата за националната сигурност на Република България.

Представено е и удостоверение от ВАС от 10.09.2018 г., според което наложените на Р. Сърие М. три ПАМ са потвърдени от касационния съд с решение № 8-7/18.07.2018 г., по адм. дело № С-47/2017 г. на ВАС.

Със съобщение № УП 7036/02.09.2019г. Р. Сърие М. е уведомен за образуваното производство за отнемане на предоставения му статут и е поканен да се яви за провеждане на интервю.

На 26.09.2019г. е проведено интервю, отразено в протокол УП 7036/27.09.2019г., в което той заявява, че след като му е предоставен хуманитарен статут е заминал за Румъния в средата на 2015г., където работел незаконно четири месеца, след което бил

върнат в България. В началото на 2017г. заминал легално за Германия, където шест месеца работел като бояджия. Там подал молба за закрила, но му била отказана поради предоставената в България закрила. На 17.07.2019г. бил върнат в България и бил настанен шест месеца в СДВНЧ – Б.. Заявява, че след като бил освободен от Бусмаци няколкократно е разпитван по обвинение, че е познавал М. Д. Ю., който се е самоубил в Германия и с когото са били настанени в една стая в лагера в кв.О. купел. В лагера всички знаели, че Ю. е религиозен и че симпатизира на Фронт ан Н.. Жалбоподателят твърди, че той е коренно различен и не се е виждал с него при престоя си в Германия и че, ако се е самоубил, това е станало поне две години и половина преди той да отиде в Германия. Твърди, че е бил настанен в една стая с него, без да го познава и без да иска, че са го изгонили от стаята и не са приятели. Заявява, че е обвинен несправедливо, че представлява заплаха за националната сигурност.

Като е обсъдил събраните доказателства, в това число и изявленията на Р. Сърие М. в интервюто и след като му е дал възможност да се запознае със становището и заповедите на ДАНС, председателят на ДАБ – МС е приел, че по отношение на предоставения хуманитарен статут на чужденеца са налице изключващи клаузи. Като се е позовал на заповедите на ДАНС и на становището е приел, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност на Република България и на основание чл. 17, ал.3 във вр.с чл. 12, ал.2 от ЗУБ е отнел предоставения му хуманитарен статут.

При новото разглеждане на делото, за изясняване на спора от фактическа страна и с оглед дадените от ВАС указания, е изискано и приложено адм.д. № 2584/2018г. по описа на Административен съд - [населено място]. В отделен том към него са приложени и три предложения от 31.05.2018г. на зам. –председателя на ДАНС за налагане на ПАМ „забрана за влизане в република България“ и „отнемане на правото на пребиваване в република България“, в които са посочени конкретни данни свързани с жалбоподателя, които не се основават само на пребиваването му в една стая с М. Д. Ю.. Информацията е събрана както от органите на ДАНС, така и от партньорски служби.

От директора на Специализирана дирекция „М“ - ДАНС са представени доказателствата, мотивирали представеното писмо рег. № М-11025 от 25.07.2019г. от директора на Специализирана дирекция „М“ – ДАНС. В отделеното писмо вх. № 2-12/02.02.2023г. от зам.-председателя на ДАНС, са изложени конкретни факти относно жалбоподателя.

От жалбоподателя е представено удостоверение от Националната следствена служба СИР – 1555/10.02.2023, за това, че към 09.02.2023г. срещу него няма данни за образувани и водени наказателни производства, представен е и трудов договор № 16 от 27.09.2022г., с който се установява, че работи като шпакловчик.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Обжалваното решение е постановено от компетентен административен орган по чл.78, ал.5 ЗУБ в производство, образувано съгласно чл.78, ал.2 ЗУБ.

Доводите за недопустимост на административното производство, тъй като спорът е решен с влязло в сила съдебно решение са неоснователни. Видно от решение № 8 от 18.02.2019г. на ВАС предходното решение на председателя на ДАБ - МС е отменено, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Изводи за допустимост на административното производство следват и от решение № 120 от 05.01.2023г. по адм.д. № 8993/2022г. на ВАС, според което спорният въпрос по делото

се свежда до наличие на основание за отнемане на хуманитарния статут на Р. Сърие М..

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила. Спазена е разпоредбата на чл.78, ал.3 ЗУБ, която вмениява задължение за уведомяване на чужденеца с писмо с обратна разписка за образуваното производството, причините за това и датата и мястото за провеждане на интервю с цел да му се предостави възможност да изложи възраженията си срещу отнемането или прекратяването на международната закрила. Тази процедура е в съответствие със съображение 49 от Преамбюла и чл.45, пар.1 от Директива 2013/32/ЕС, съгласно които държавите – членки следва да се убедят, че лицата, които се ползват от международна закрила, са надлежно уведомени за евентуалното преразглеждане на техния статут и тези лица имат възможност да изложат своите възгледи преди органите да вземат обосновано решение за отнемане на предоставения им статут. От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено за започналото производство. Своевременно и надлежно е уведомена за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи становището си. Интервюто е проведено на разбираем за чужденеца език, изрично е удостоверил с подписа си на протокола, че няма възражения и допълнения. Дадена му е била възможност да се запознае със становището и заповедите на ДАНС. В мотивите на решението административният орган е обсъдил доводите му.

Правото на защита на жалбоподателя е зачетено, тъй като както е посочил и Съда на Европейския съюз (СЕС) в пар. 45 от решение по делото С-159/21 от 22.09.2022г. „що се отнася ... до административното производство, съгласно постоянната практика на Съда зачитането на правото на защита налага административните органи на държавите членки, когато вземат мерки, попадащи в приложното поле на правото на Съюза, да предоставят възможност на адресата на решение, с което осезаемо се засягат неговите интереси, да представи надлежно своето становище относно доказателствата, на които административният орган възнамерява да се основе“. В настоящето съдебно производство в съответствие с пар. 48 от същото решение на жалбоподателя е осигурен достъп не само до мотивите на взетото спрямо него решение, но и до всички данни в преписката, с които се е обосновал административният орган, за да може реално да изрази становище по тези данни, което той е сторил и лично в дадения ход по същество.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Както посочва ВАС в решението си, с което делото е върнато на АССГ, спорният въпрос по делото, видно от разпоредителната част на оспорения административен акт, и в контекста на същността на осъщественото от органа властническо правомощие, се свежда до наличието на основание за отнемане на хуманитарния статут на Р. Сърие М..

Съгласно чл. 17, ал.4 ЗУБ предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2, а според чл. 12, ал.2, т.4 от ЗУБ, хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност. В случая от събраните писмени доказателства, в т.ч. представените от ДАНС становища, писмо вх. № 2- 12/02.02.2023 от зам.-председателя на ДАНС, както и трите предложения от 31.05.2018г. на зам.-председателя на ДАНС за налагане на ПАМ „забрана за влизане в република

България“ и „отнемане на правото на пребиваване в република България“, обособени в отделен том по адм. д., № 2584/2018г., на АССГ, приложено към настоящето дело, се установява, че са налице сочените от органа факти относно жалбоподателя, които са послужили и за издаването на наложените му ПАМ по ЗЧРБ, които са влезли в сила. Изводите на председателят на ДАБ – МС са съобразени и с изискванията за мотивираност на представеното становище на ДАНС, съгласно тълкуването, дадено в т.2 на Решение по дело С-159/21 СЕС по преюдициално запитване на Будапещенски градски съд с предмет свързан с „Общата политика в областта на убежището и имиграцията – Директива 2011/95/ЕС – Стандарти относно условията за предоставяне на статут на беженец или субсидиарна закрила – Отнемане на статута – Директива -2013/32/ЕС – Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила – Опасност за националната сигурност“. Според СЕС член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

В случая от представените от ДАНС писмени доказателства, конкретно писмо вх. № 2-12/02.02.2023г. от зам.-председателя на ДАНС, както и писмените доказателства, постъпили от ДАНС и обособени като отделен том по адм. д. № 2584/2018г., приобщени към настоящето дело при повторното му разглеждане, са изложени конкретни факти относно жалбоподателя. Тези писмени доказателства обосновават даденото от ДАНС становище в производството пред ДАБ и като част от преписката по издаването на обжалваното решение, съдържат мотиви – конкретни факти, поради което не може да се приеме, че е налице немотивирано становище на органа със специализирани функции, свързани с националната сигурност – ДАНС, по смисъла на цитираното решение на СЕС.

Решаващият орган е разполагал с цялата релевантна информация и с оглед на тази информация самостоятелно е преценил фактите и обстоятелствата, за да определи съдържанието на решението си. В мотивите си председателят на ДАБ – МС препраща и към издадените ПАМ, във връзка с издаването на които е събрана и изложена информацията от ДАНС за наличие на конкретни факти относно Р. Сърие М., които не се ограничават до пребиваването му в една стая с М. Д. Ю. в общежитието в кв. О. купел.

Както е посочено в пар. 81 и 82 от посоченото решение на СЕС от текста на член 14, параграф 4, буква а) от Директива 2011/95 следва, че административният орган трябва да има свобода на преценка, за да реши дали съображения, свързани с националната сигурност на съответната държава членка, трябва да доведат до отнемане на статута на бежанец, което изключва вероятността констатирането на заплаха за тази

сигурност автоматично да предполага подобно отнемане. Действително, предходните констатации по никакъв начин не изключват възможността част от информацията, използвана от компетентния орган при извършване на преценката му, да е предоставена от органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, по своя инициатива или по искане на решаващия орган. Освен това за част от тази информация евентуално може да се прилага режим на поверителност в рамките, определени в член 23, параграф 1 от Директива 2013/32.

В обжалваното решение административният орган не се е позовал единствено на немотивирано становище на ДАНС, а е изложил и собствени мотиви. От друга страна, от събраните писмени доказателства се установява, че становището на ДАНС не е немотивирано, а издадено въз основа на конкретни факти и обстоятелства отразени в отделни писмени документи, изготвени и съдържащи поверителна информация.

По изложените съображения, след като е установено, че има сериозни основания да се предполага, че жалбоподателят представлява заплаха за обществото или за националната сигурност, решението е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Следователно, решение № 6586 от 14.11.2019 г. на председателя ДАБ - МС, с което на основание чл.78, ал.5, вр. с чл. 48, ал.1, т.1 от ЗУБ е отнет хуманитарният статут на Р. Сърие М., е законосъобразно и не са налице основания за неговата отмяна. Жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд -град С., I отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Сърие М., [дата на раждане] в [населено място], С., без гражданство, с карта на чужденец с предоставен хуманитарен статут в България №[ЕИК], срещу решение № 6586 от 14.11.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: